Dosar penal nr. 1-349/2025
Nr. PIGD 1-25054686-09-1-22042025

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

07 mai 2025 **mun. Bălţi**

Judecătoria Bălţi (sediul central), instanța compusă din:
Preşedintele ședinței, judecătorul Igor Mozgovoi
Grefier Ana Odainic
Cu participarea:
Procurorului Violeta Cebanciuc
Avocatului Ion Prisacari
Inculpatului Tudor Coroi
În absența:
Reprezentantul părții vătămate Victoria Cojuhari

a judecat în ședință publică, cauza penală privind învinuirea lui

Coroi Tudor *****, născut la *****, IDNP *****, cetățean al R.Moldova, originar și domiciliat *****, ne angajat în câmpul muncii, anterior judecat,

învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 27, 187 alin. (1) Cod penal.

Termenul de examinare a cauzei: 22.04.2025 – 07.05.2025.

Cauză judecată conform art. 364[1] Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Procedura de citare legal executată.

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședinţa de judecată, instanţa

C O N S T A T Ă:

1. Inculpatul **Coroi Tudor**, la 13.04.2025, aproximativ la ora 17:17, aflîndu-se în magazinul „O.K. Market”, amplasat pe adresa mun. Bălți, str. Eugen Iuhtimovski, 1, acționînd cu intenție directă de a sustrage deschis bunurile altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzînd consecințele, admițînd și dorind survenirea lor, a sustras în mod deschis de pe tejgheaua magazinului nominalizat, diverse salamuri și anume: „Franțuzesc 696g”; „Marca Noastră cu prune de Moscova 228g”; „Servelat354g”; „Filetti Corona 334g”; „Filetti Servelat 358g”; „Carmez Salam de Moscova 228g”; „Marca Noastră cu nuci 358g”, cauzînd un prejudiciu material părții vătămate în sumă totală de 900 lei, 56 bani, pe care le-a ascuns în scurta în care era îmbrăcat, însă, la ieșire din magazin, fiind observat și strigat de către agentul de pază, Coroi Tudor, a ignorat solicitarea agentului de pază, și continuînd acțiunile sale, în fugă, a încercat să părăsească locul infracțiunii, dar intenția sa criminală nu a fost dusă la capăt,

din circumstanțe ce nu au depins de voința făptuitorului Coroi Tudor, ultimul fiind reținut de către o persoană terță, neavînd posibilitate reală de a dispune de bunurile sustrase.

2. În ședinţa de judecată pînă la începerea cercetării judecătorești, inculpatul, fiind asistat de avocatul Prisacari Ion, a prezentat instanței de judecată printr-un înscris autentic o cerere prin care a solicitat ca examinarea cauzei penale să fie desfășurată în procedură simplificată în baza art. 364[1] Cod de procedură penală, pe baza probelor administrare în faza de urmărire penală, declarând că, recunoaște faptele săvârșite, este de acord cu învinuirea adusă și încadrarea juridică, faptele relatate în rechizitoriu corespund realității iar probele administrate în faza de urmărire penală îi sunt cunoscute, le înțelege conținutul, nu are obiecții asupra lor și nu solicită administrarea de noi dovezi.

3. Avocatul și procurorul au susţinut cererea înaintată de inculpat.

4. Instanţa de judecată, analizînd cererea inculpatului şi ascultînd opiniile participanţilor la proces, ţinînd cont de recunoaşterea totală şi necondiţionată a vinovăţiei, a găsit posibilă admiterea cererii inculpatului, dat fiind că din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sînt stabilite şi sînt suficiente date cu privire la persoana acestuia pentru a permite stabilirea unei pedepse.

5. Inculpatul, fiind audiat în cadrul examinării cauzei, chestionat sub jurământ în conformitate cu art. art. 108, 364[1] Cod de procedură penală, prin expunere factologică ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, a recunoscut integral vinovăția și a declarat aceleași fapte care au fost stabilite în cadrul urmăririi penale.

6. În acest sens, vina inculpatului a fost demonstrată pe deplin nu doar prin declarațiile sale de recunoaștere a vinovăţiei, ci şi prin probele acumulate de către urmărirea penală.

Inculpatul a recunoscut şi nu a contestat probele prezentate.

Astfel, vinovăția lui Coroi Tudor este confirmată prin următoarele probe:

- *declarațiile martorilor ***** /f.d. 37/, ***** /f.d.40 /;*
- *denunțul cet. ***** din 13.04.2025/f.d. 2/;*
- *informația 112 din 13.04.2025/f.d. 3/;*
- *procesul-verbal de cercetare la fața locului /f.d. 4-5/;*
- *procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor /f.d. 13/;*
- *procesul-verbal de examinare a secvenței video din 13.04.2025/f.d. 14/;*
- *procesul-verbal de examinare a obiectelor salamurile sustrase /f.d. 24-25/;*
- *procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor /f.d. 33/;*
- *procesul-verbal de examinare a obiectului din 14.04.2025 /f.d. 34/.*

7.Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanţa de judecată.

Instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărîrii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părţile în egală măsură şi să motiveze în hotărîre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

8. Conform prevederilor art. 384 Cod de procedura penală, instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentinţa se adoptă în numele legii.

Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

Astfel, analizând probele cercetate în şedinţa de judecată prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, în virtutea cărora, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludentei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată, călăuzindu-se de lege, a ajuns la concluzia că învinuirea formulată inculpatului și susținută de către acuzatorul de stat și-a găsit confirmarea, fapt ce instanța reține că prin prisma art. 389 Cod de procedură penală va adopta o sentință de condamnare.

În speță, instanța de judecată, ținînd cont de dispoziția art. 52 Cod penal, reține în acțiunile lui Coroi Tudor toate elementele obligatorii ca să fie supus răspuderii penale.

Astfel, reieșind din cele expuse şi în conformitate cu art. art. 27, art. 99 – art. 101 din Codul de procedură penală, cercetând sub toate aspectele probele administrate, verificându-le minunțios prin prisma admisibilității, pertinenței, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, instanţa consideră că vinovăţia inculpatului de comiterea infracţiunii imputate a fost dovedită integral, iar acțiunile acestuia corect au fost încadrate conform prevederilor art. art. 27, 187 alin. (1) Cod penal, cu indicii de calificare– *tentativă la jaf, adică la sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane.*

9. La compartimentul individualizării pedepsei inculpatului instanța de judecată va trece în revistă prevederile art. 61 Cod penal, unde legiuitorul a stabilit în mod exhaustiv faptul că pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, ce se aplică de instanţele de judecată, în numele Legii, persoanelor ce au săvârșit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri și restricţii drepturilor lor.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracţiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La stabilirea pedepsei instanța de judecată va ţine cont și de prevederile art. 75 Cod penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă, în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ţine a puncta asupra gravității infracţiunii săvârșite, de motivul săvîrșirii acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa

pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

În acest sens instanța reține că, prin criteriile de individualizare a pedepsei se înţeleg cerinţele de care instanţa de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei şi la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracţiunii.

Individualizarea pedepsei constă în obligaţiunea instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi a pedepsei penale.

Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracțiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracțiune.

Mai mult, urmează a fi reținut că din dispozițiile art. 75 alin. (1) Cod penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

Ca urmare, instanța de judecată indică că pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât de către condamnat, precum şi de alte persoane.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului Penal.

Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Ca să-şi poată îndeplini funcţiile care-i sunt atribuite, în vederea realizării scopului său şi al legii, pedeapsa trebuie să corespundă sub aspectul naturii (privativă sau neprivativă de libertate) şi duratei atât gravităţii faptei şi potenţialului de pericol social al faptei comise, ce atentează la relațiile sociale privind patrimoniul persoanei.

Funcţiile de constrângere şi de reeducare, precum şi scopul preventiv al pedepsei pot fi realizate numai printr-o justă individualizare a sancţiunii, care să ţină seama de persoana căreia îi este destinată, pentru a fi ajutată să se schimbe, în sensul adaptării la condiţiile socio-etice impuse de societate.

Exemplaritatea pedepsei produce efecte atât asupra conduitei inculpatului, contribuind la reeducarea sa, cât şi asupra altor persoane care, văzând constrângerea la care este supus acesta, sunt puse în situaţia de a reflecta asupra propriei lor comportări viitoare şi de a se abţine de la săvârşirea de infracţiuni.

Fermitatea cu care o pedeapsă este aplicată şi pusă în executare, intensitatea şi generalitatea dezaprobării morale a faptei şi făptuitorului, condiţionează caracterul preventiv al pedepsei care, totdeauna, prin mărimea privaţiunii, trebuie să reflecte gravitatea infracţiunii şi gradul de vinovăţie al infractorului.

Prin urmare, instanța conchide că numai o pedeapsă justă şi proporţională este de natură să asigure atât exemplaritatea, cât şi finalitatea acesteia, prevenţia specială şi

generală înscrise în art. 61 Cod penal, potrivit căruia „scopul pedepsei este prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni”.

La fel, în cadrul individualizării pedepsei instanţa de judecată reține prevederile regulii nr. 6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de ministri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri), potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

Astfel, luând în considerație per ansamblu toate circumstanţele cauzei, gravitatea și esența faptei comise, personalitatea sa infracțională, instanţa consideră că corectarea şi resocializarea inculpatului este posibilă doar prin aplicarea pedepsei sub formă de închisoare în condițiile în care ultimul anterior a fost în conflict cu legea penală inclusiv și cea contravențional înregistrînd după sine săvîrșirea diverselor categorii de contravenții, nu în ultimul rînd și acțiuni de sustragere de la organul de urmărire penală în privința acestuia fiind pornite și dosare de căutare, nu s-a corijat și din nou a păşit pe calea criminală comițând astfel o faptă penală din rîndul celor mai puţin grave, în opinia instanței infracțiunea dată este un viciu pentru persoanele predispuse la săvârșirea infracțiunilor, în speță cea din urmă nu constituie excepție a cărei ripostă urmează a fi deopotrivă reală ca pedeapsa sub formă de închisoare să asigure îndeplinirea scopului de exemplaritate şi educativ al ei, respectiv şi suficient pentru a-l determina să conştientizeze consecinţele conduitei sale ilicite în societate şi să dețină, pe viitor o atitudine de respect faţă de valorile sociale ocrotite de lege, realizându-se astfel, scopul și supremația legii penale, or procesul penal trebuie sa fie echilibrat și să tindă la sancționarea faptelor într-o asemenea măsură încât scopul imediat dar mai ales mediat al sancțiunii aplicate să determine în timp scăderea infracționalității din rîndul infractorilor.

Cu referire la prevederile art. 76 Cod penal, instanţa de judecată reține în sarcina inculpatului - recunoașterea vinovăției.

Circumstanţe ce agravează răspunderea penală, în privinţa inculpatului nu au fost reținute prin rechizitoriu.

Respectiv, instanţa de judecată ia în consideraţie faptul că, inculpatul anterior a fost în conflict cu legea penală și contravențională, nu a tras concluziile necesare, nu a mers pe calea corijării și a comis o infracțiune din categoria celor mai puţin grave, nu este angajat în cîmpul muncii, nu are o ocupație permanentă.

Conform art. 16 alin. (3) Cod penal, infracţiunea imputată face parte din categoria infracțiunilor - *mai puţin grave*, care se pedepsește cu amendă în mărime de la 550 la 850

unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de la 2 la 5 ani.

10. Conform prevederilor art. 80^1 alin. (1) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

Totodată, la stabilirea pedepsei instanța de judecată va reține că potrivit art. 364^1 Cod de procedură penală coroborat cu art. 80^1 alin. (1) Cod penal, inculpatul care a recunoscut săvîrşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o patrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege.

La caz este important de specificat și prevederile art. 81 alin. (3) Cod penal Mărimea pedepsei pentru tentativă de infracţiune ce nu constituie o recidivă nu poate depăşi trei pătrimi din maximul celei mai aspre pedepse prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod pentru infracţiunea consumată.

11. În ședința de examinare a cauzei acuzatorul de stat ținând cont de faptul că inculpatul a recunoscut vina în cele comise, nu este la prima abatere de la legea penală, consideră oportun pentru infracțiunea săvîrșită de a-i fi stabilită pedeapsa sub formă închisoare pe termen de 1 an 6 luni, în penitenciar de tip semiînchis.

Mijlocul material de probă CD cu înregistrări să fie lăsat în cadrul dosarului pe toată durata de păstrare a lui.

În şedinţa de examinare a cauzei apărătorul în interesele inculpatului cît și inculpatul au solicitat instanței de judecată, la stabilirea pedepsei să fie luat în considerație circumstanțele atenuante a cauzei: recunoașterea vinovăției, consideră oportun ca în privința ultimului de a fi stabilită pedeapsă non privativă de libertate.

12. Din considerentele indicate şi ţinînd cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei şi coroborarea probelor care furnizează informaţiile respective, precum şi indicarea temeiurilor care fundamentează proporţionalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate şi aşteptările societăţii faţă de actul de justiţie realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, instanţa consideră că pedeapsa inculpatului Coroi Tudor urmează să fie stabilită după cum urmează:

- pentru săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art. art. 27, 187 alin. (1) Cod penal, închisoare pe termen de 1 an 6 luni.

13. În temeiul alin. (3) art. 72 Cod penal, pedeapsa închisorii stabilită conform prezentei sentinţe de către Coroi Tudor urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei închisorii în privința lui Coroi Tudor urmează să fie calculat din data pronunțării sentinței – 07.05.2025 cu includerea conform art. 88 alin. (3) Cod penal, în termenul închisorii stabilite, perioada aflării inculpatului sub arest preventiv, și anume din 13.04.2025 pînă la 07.05.2025.

14. În conformitate cu art. 395 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătată dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

Reieșind din natura soluției adoptate la caz instanța consideră necesar de a menține pînă la definitivarea sentinței măsura preventivă arestul preventiv în privința inculpatului.

15. Referitor la corpurile delicte, soarta acestora urmează a fi stabilită potrivit art. 162 Cod de procedură penală.

Corpul delict:

- o secvență video din 13.04.2025 f.d. 15; șase secvențe video din 13.04.2025 f.d. 35 - rămîn în dosar pe tot termenul de păstrare a lui;

- salam de diferite feluri în cantitate de 9 bucăți f.d. 28 predate prin ordonanța procurorului din 14.04.2025 reprezentantului părții vătămate ***** se lasă în continuare în posesia acesteia.

16. Acțiuni civile, bunuri sechestrate sau cheltuieli judiciare în prezenta speță nu au fost înregistrate.

17. În baza art. 80^1 alin. (1) Cod penal, art. art. 364^1, 384, 385, 395, 397 Cod procedură penală, instanţa de judecată,

C O N D A M N Ă :

Se recunoaște vinovat **Coroi Tudor** *****, de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.art. 27, 187 alin. (1) Cod penal şi în baza acestei Legi se stabilește numitului pedeapsa de 1 (un) an 6 (șase) luni închisoare.

În temeiul art. 72 alin. (3) Cod penal, pedeapsa închisorii stabilită conform prezentei sentinţe de către Coroi Tudor se execută în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul pedepsei a-l calcula de la data pronunţării sentinţei – 07.05.2025, cu includerea în acest termen a perioadei aflării lui Coroi Tudor sub arest preventiv, și anume din 13.04.2025 pînă la 07.05.2025.

Corpul delict:

- o secvență video din 13.04.2025 f.d. 15; șase secvențe video din 13.04.2025 f.d. 35 - rămîn în dosar pe tot termenul de păstrare a lui;

- salam de diferite feluri în cantitate de 9 bucăți f.d. 28 predate prin ordonanța procurorului din 14.04.2025 reprezentantului părții vătămate ***** se lasă în continuare în posesia acesteia.

Sentinţa poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Bălţi (sediul central).

Preşedintele şedinţei,
judecător **Igor Mozgovoi**